

Вторник, 2013, Октомври 8

г) при преговорите по споразумението следва да се разгледат начините за канализиране на помощта за развитие по ЕФР за района чрез Риболовната агенция на Форума, тъй като тихоокеанските държави от АКТБ не разполагат с човешки и технически ресурси за адекватно използване на това финансиране;

17. Подчертава, че последният етап от този процес следва да бъде изключително с регионална насоченост, т.е. той следва да се осъществи под формата на многостранно споразумение за партньорство в областта на рибарството с държавите, подписали СИП, което да даде на флота на Съюза достъп до изключителните икономически зони на тези държави;

18. Препоръчва на Комисията, при преразглеждането на Споразумението от Котону, да вземе под внимание стратегията в областта на рибарството за Тихоокеанския регион, както и специфичните особености на островните държави;

19. Подчертава необходимостта Парламентът да участва по подходящ начин в процеса на подготовка и преговори, както и в дългосрочния мониторинг и оценка на функционирането на двустранните споразумения в съответствие с разпоредбите на ДФЕС; настоява Парламентът да бъде информиран незабавно и в пълна степен, на равни начала със Съвета, относно всички етапи от процедурата във връзка със споразуменията за партньорство в областта на рибарството съгласно член 13, параграф 2 и член 218, параграф 10 от ДФЕС; припомня своето убеждение, че Парламентът следва да бъде представен от наблюдатели на заседанията на съвместния комитет, предвидени в споразуменията в областта на рибарството; настоява на това, че наблюдатели от гражданското общество, в това число представители на сектора на рибарството както на ЕС, така и на трети държави, също следва да присъстват на тези заседания;

o

o o

20. Възлага на своя председател да предаде настоящия доклад на Съвета и на Комисията, както и на Европейската служба за външна дейност.

P7_TA(2013)0403

Ограниченията за риболова и териториалните води в Средиземно и Черно море — разрешаване на конфликтите

Резолюция на Европейския парламент от 8 октомври 2013 г. относно ограниченията за риболова и териториалните води в Средиземно и Черно море — методи за разрешаване на конфликтите (2011/2086(INI))

(2016/C 181/07)

Европейският парламент,

— като взе предвид Конвенцията на ООН по морско право от 10 декември 1982 г. (UNCLOS),

— като взе предвид Споразумението от 1995 г. за прилагане на разпоредбите на Конвенцията на Организацията на обединените нации по морско право от 10 декември 1982 г., свързани с опазването и управлението на трансгранично преминаващите и далекомигриращите рибни запаси,

— като взе предвид Кодекса за поведение за отговорно рибарство на Организацията по прехрана и земеделие (ФАО), приет през октомври 1995 г. на Конференцията на ФАО,

— като взе предвид Конвенцията за опазване на Черно море от замърсяване, подписана в Букурещ през април 1992 г.,

Вторник, 2013, Октомври 8

- като взе предвид Конвенцията за опазване на морската среда и крайбрежния регион на Средиземно море и протоколите към нея, подписана в Барселона през февруари 1976 г. и изменена в Барселона през юни 1995 г.,
- като взе предвид стратегическия план за действие за опазване и възстановяване на околната среда на Черно море, приет в София през април 2009 г.,
- като взе предвид Директива 2008/56/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 2008 г. за създаване на рамка за действие на Общността в областта на политиката за морска среда (Рамкова директива за морска стратегия) ⁽¹⁾,
- като взе предвид предложението на Комисията за директива на Европейския парламент и на Съвета за установяване на рамка за морско пространствено планиране и интегрирано крайбрежно управление (СОМ(2013)0133),
- като взе предвид [част VII относно външната политика] от Регламент (ЕС) № [...] /2013 на Европейския парламент и на Съвета от [...] относно общата политика в областта на рибарството ⁽²⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 20 януари 2011 г. относно стратегията на ЕС за Черно море ⁽³⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 13 септември 2011 г. относно настоящото и бъдещото управление на риболова в Черно море ⁽⁴⁾,
- като взе предвид своята резолюция от 22 ноември 2012 г. относно външното измерение на общата политика в областта на рибарството ⁽⁵⁾,
- като взе предвид съобщението на Комисията до Европейския парламент, Съвета, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите от 10 октомври 2007 г., озаглавено „Интегрирана морска политика за Европейския съюз“ (СОМ(2007)0575),
- като взе предвид своята резолюция от 21 октомври 2010 г. относно интегрираната морска политика (ИМП) — Оценка на постигнатия напредък и нови предизвикателства ⁽⁶⁾,
- като взе предвид съобщението на Комисията до Съвета и Европейския парламент от 11 септември 2009 г., озаглавено „Към интегрирана морска политика за по-добро управление в Средиземноморието“ (СОМ(2009)0466),
- като взе предвид европейската политика за съседство и свързаните с нея инструменти за финансиране,
- като взе предвид съобщението на Комисията до Европейския парламент и до Съвета от 8 септември 2010 г., озаглавено „Познания за морската среда 2020 — морски данни и наблюдение за интелигентен и устойчив растеж“ (СОМ(2010)0461),
- като взе предвид програмата за трансгранично сътрудничество „Средиземноморски басейн“ 2007 — 2013 г. в рамките на Европейския инструмент за съседство и партньорство (ЕИСП), приета от Комисията на 14 август 2008 г.,
- като взе предвид съобщението на Комисията до Европейския парламент, Съвета, Европейския икономически и социален комитет и Комитета на регионите от 13 септември 2012 г., озаглавено „Син растеж: Възможности за устойчив растеж в морските дейности и корабоплаването“ (СОМ(2012)0494),
- като взе предвид член 48 от своя правилник,

⁽¹⁾ ОВ L 164, 25.6.2008 г., стр. 19.

⁽²⁾ Вж. документ № ... на Съвета

⁽³⁾ ОВ С 136 Е, 11.5.2012 г., стр. 81.

⁽⁴⁾ ОВ С 51 Е, 22.2.2013 г., стр. 37.

⁽⁵⁾ Приети текстове, P7_TA(2012)0461.

⁽⁶⁾ ОВ С 70 Е, 8.3.2012 г., стр. 70.

Вторник, 2013, Октомври 8

- като взе предвид доклада на комисията по рибно стопанство и становището на комисията по развитие (A7-0288/2013),
- А. като има предвид, че до 2025 г. развитието на градските райони в Средиземноморието може да достигне равнище от 60 % със съсредоточаване на една трета от населението в крайбрежните райони, като по този начин ще се удвои търсенето на вода и на рибни ресурси;
- Б. като има предвид, че в Средиземно море се извършва 30 % от световното морско корабоплаване;
- В. като има предвид, че Средиземно море и Черно море имат специфични характеристики от океанографска и социално-икономическа гледна точка, както и от гледна точка на рибарството и околната среда;
- Г. като има предвид, че управлението на морските и крайбрежните райони е сложно и включва различни частни и публични органи;
- Д. като има предвид, че Средиземноморският и Черноморският басейн имат много ниско равнище на обновяване на водите (съответно 80-90 години и 140 години) и следователно са изключително чувствителни към замърсяване на морската среда;
- Е. като има предвид, че приблизително 75 % от рибните запаси в Средиземно море са прекомерно експлоатирани;
- Ж. като има предвид, че правните режими, които уреждат достъпа на плавателни съдове до националния риболов, се различават в зависимост от националността на плавателния съд;
1. Изразява своята загриженост относно по-голямата конкуренция за по-малко запаси и морски ресурси, което води до възникването на регионално напрежение и възможни спорове между крайбрежните държави относно морските области; в този контекст призовава за повишаване на усилията на регионално и национално равнище и на равнище ЕС с цел засилване на регулирането на достъпа до ресурси;
 2. Настоятелно призовава всички крайбрежни държави да положат повече усилия за постепенното премахване на прекомерния риболов в Средиземно и Черно море, тъй като намаляващите рибни запаси ще увеличат потенциала за конфликти в тази област;
 3. Изразява твърдо убеждение, че мирното уреждане на спорове относно морските области и определянето на морските граници в съответствие с правата и задълженията на държавите членки и трети страни съгласно правото на ЕС и международното право, по-специално Конвенцията на ООН по морско право, е съществен елемент от доброто управление на океаните;
 4. Счита, че морското управление в Средиземно море и Черно море изисква по-голяма степен на политическо сближаване и сътрудничество между съответните крайбрежни държави; подчертава важната роля на двустранното сътрудничество и международните споразумения, като се има предвид, че по-голямата част от черноморските и средиземноморските държави не са държави — членки на ЕС и следователно не са субекти на законодателството на ЕС;
 5. Приветства ролята на Комисията за насърчаване на по-солиден и структуриран диалог с държавите, които не са членки на ЕС, граничещи със Средиземно море и Черно море за управлението на общите запаси в тези басейни; насърчава Комисията да задълбочи усилията си за тази цел, следвайки регионален подход;
 6. Счита, че морското управление в Средиземноморския и Черноморския регион предоставя възможности за международни отношения и за ефективно управление на региона;
 7. Подчертава, че конкуренцията за намалени равнища на рибните запаси и на морските ресурси може да се превърне в източник на напрежение с трети страни; настоятелно призовава ЕС и държавите членки да работят съвместно с цел гарантиране на мониторинга, контрола, сигурността и безопасността на крайбрежните и териториалните води, изключителните икономически зони (ИИЗ), континенталния шелф, морската инфраструктура и морските ресурси; отбелязва, че ЕС следва да запази силната си политическа роля в това отношение и следва да се стреми да предотвратява появата на разногласия в международен план;

Вторник, 2013, Октомври 8

8. Настоятелно призовава ЕС да използва своите дипломатически ресурси за насърчаване на диалога между държавите членки и трети страни, така че да гарантира, че те ценят принципите на общата политика на ЕС в областта на рибарството и да следи за спазването на нейните правила; подчертава, че страните кандидатки за членство в ЕС, по-специално, следва да спазват принципите на политиката на ЕС в областта на рибарството, както и съответното законодателство на ЕС и международно законодателство, приложимо за риболовните дейности;
9. Отбелязва, че от 21 средиземноморски държави три нито са подписали, нито са ратифицирали Конвенцията на ООН по морско право; отправя искане към Комисията настоятелно да призове тези страни, особено страните кандидатки за членство в ЕС, да станат страни по конвенцията и да приложат Конвенцията на ООН по морско право като неразделна част от регулаторната рамка на ЕС за морско дело;
10. Призовава Комисията и трети страни да развият регионален подход към опазването на рибните ресурси и рибарството във водите на Средиземно море и Черно море при отчитане на трансграничното измерение на рибарството и миграционния характер на някои видове; в това отношение подчертава съществената роля на Генералната комисия по рибарство за Средиземно море (GFCM) за гарантиране на равностойни условия на конкуренция и като регионален форум за гарантиране на устойчиво рибарство в Черно море;
11. Подчертава необходимостта от опазване на околната среда и устойчиво развитие в тези басейни, както и от задълбочаване на усилията за морско управление и контрол в съответствие с международното право — по-специално Конвенцията на ООН по морско право — като начин за оказване на принос към засиленото опазване на околната среда на крайбрежното и морското пространство;
12. Счита, че интегрираната морска политика, и по-специално морското пространствено планиране, може да играе централна роля за предотвратяването на конфликти между държавите — членки на ЕС, както и с трети страни;
13. Насърчава държавите членки да въведат интегрирано управление на крайбрежните зони и морско пространствено планиране — по отношение на генерирането на вятърна енергия от разположени в морето инсталации, полагането на подводни кабели и тръбопроводи, морския транспорт, рибарството и аквакултурите и създаването на зони за подновяване на рибните запаси — съгласно стратегията за син растеж и в рамките на действащите споразумения със съседните държави, включително с трети страни, които са разположени на едно и също регионално море;
14. Насърчава създаването на морски зони, по-специално изключителни икономически зони и защитени морски области, които не само ще подобрят опазването и управлението на рибните ресурси извън териториалните води, но също така ще насърчат устойчиви рибни ресурси, ще улеснят контрола върху ННН (незаконния, недеklarирания и нерегулирания) риболов и борбата с него, както и ще подобрят морското управление в рамките на тези басейни; подчертава необходимостта ЕС да предостави подходящи насоки, координация и подкрепа за държавите членки в това отношение;
15. Призовава Комисията допълнително да разгледа тези въпроси с оглед гарантиране на съгласуваност между съответните политически области на ЕС, по-специално общата политика в областта на рибарството и интегрираната морска политика, и да насърчава тази съгласуваност и равностойни условия както в рамките на ЕС, така и със съседните държави партньори чрез засилено сътрудничество и диалог;
16. Подчертава значението на оценките на запасите и призовава за засилено сътрудничество между научните институти в двата басейна, включително обмена на научни данни и споделянето на информация; счита, че ЕС следва да насърчава, стимулира и улеснява сътрудничеството и съвместната работа между научните екипи на ЕС и техните партньори от други засегнати държави, които не са членки на ЕС; приветства в това отношение инициативата „Познания за морската среда 2020“, която има за цел предоставянето на данни за морската среда на разположение на голям брой потенциално заинтересовани участници, включително публични, промишлени, образователни и научноизследователски органи и гражданското общество;
17. Призовава за засилена система за мониторинг, контрол и наблюдение на риболовните дейности в рамките на интегрирана перспектива за засилване опазването на екосистемите в двата басейна в съответствие с правото на ЕС и с международното право, по-специално Конвенцията на ООН по морско право, като по този начин се окаже принос към дългосрочната устойчива експлоатация на рибните запаси и борбата с незаконния, недеklarирания и нерегулирания риболов по един по-ефективен начин;
18. Възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция на Съвета и на Комисията.